

## Svetniki-ljubitelji in ljubljenci živalij.

(Po Fr. Lindenu priobčuje Jos. Volc.)

### XXXIII.

**S**v. Matilda, jedna najplemenitejših nemških gospej v srednjem veku, je bila žena cesarja Henrika I. Umrla je l. 968. O njej se pripoveduje to-le: Bogoljubna cesarica je prinesla vsak dan v cerkev hostijo za sv. mašo v srebrni škatljici. Nekega dne pa se je zgubila ta posodica. Ko jo drugo jutro zahteva Matilda, da bi v njo položila hostijo, ji reče njena zvesta služabnica Rihburga, da je ukradena. Cesarica gre k maši in moli, da bi se zopet našla zgubljena posodica. Po maši sreča košuto, ki se je pasla v grajskem parku in je bila čisto domača. Takoj stopi Matilda pred žival in ji zapové, naj nazaj dá škatljico, katero je požrla. Précej vrže košuta posodico iz gobčka nepoškodovano. Vsi so imeli to delo sv. cesarice za velik čudež.

### XXXIV.

V začetku dvanajstega stoletja je živel na otoku Siciliji sv. puščavnik K r e m e s. Njegovemu bivališču se nekoč približa vojvoda Roger, ki se je hrabro vojskoval zoper Saracene. Svetnik si misli, da tako pobožnega viteza, ki ima za krščanstvo tolike zasluge, treba dostojno počastiti in mu tudi kaj podariti. Toda od kod naj bi dobil ubogi puščavnik primerno darilo? Zaupno se torej obrne do nebeškega Očeta in prosi, naj mu on kaj dá iz svoje bogate zakladnice. In kaj se zgodi? Ko puščavnik odmoli, začne klicati divje živali, jelene, srne, zajce itd. Takoj se jame zbirati množica raznovrstne divjačine. Sedaj se napoti puščavnik proti vojvodi in zveri gredó za njim kakor čreda ovac. Spoštljivo pozdravi kneza in ga prijazno prosi, naj sprejme v dar te živali, ki so prišle ž njim. Vojvoda in spremstvo se ne more dovolj načuditi temu prizoru. Slednjič vpraša svetnika, s kakšnim pomočkom je mogel tako plašne in divje živali storiti tako krotke in ubogljive. Ko mu pa kar ni hotel verjeti, da bi tako divje zveri kar na besedo zgubile vso divjost in bojazen, se puščavnik, da bi dokazal božjo moč, obrne k živalim in reče: »Ker vas Roger noče vsprejeti v dar, pa pojdite in uživajte zopet prostost, v kateri ste poprej živele!« Svetnik jih blagoslovi in vse se skokoma porazgubé v poprejšnja bivališča. Rogerja to tako pretrese, da stopi raz konja poklekne pred sv. puščavnika in reče: »Ker ima tvoja molitev pred Bogom toliko veljavo, prosim te, priporočaj še mene grešnika pri Bogu in moli veliko zame!«

